

Sygn. akt IV U 268/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 października 2014r. w S.

odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...)r. Nr (...)

w sprawie J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu J. W. przysługuje prawo do emerytury od dnia 01 grudnia 2013r.

Sygn. akt: IV U 268/14

UZASADNIENIE

Decyzją z (...) znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił J. W. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył żadnego okresu zatrudnienia ubezpieczonego.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. W. wnosząc o jej zmianę i zaliczenie do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia w (...) L. Zakład (...) oraz (...) S.A. L. (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **J. W.** w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu (...) wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat, 4 miesiące i 10 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 25 lat, 10 miesięcy i 14 dni, a okresy nieskładkowe wynoszą 5 miesięcy i 26 dni. Ponadto organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w żadnym zakładzie pracy.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z (...) organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (k.16 akt emerytalnych).

Decyzją z dnia(...) (...) Oddział w S. odmówił J. W. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy do stażu pracy w warunkach szczególnych zaliczył ubezpieczonemu 2 lata, 2 miesiące i 11 dni pracy w Przedsiębiorstwie (...) w S. i Miejskich Zakładach (...) w W..

Ubezpieczony dnia (...) został przyjęty do pracy w Przedsiębiorstwie (...) w L.. Zakład pracy zatrudnił go w Zakładzie Usług (...) na budowie w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy (umowa o pracę z dn. (...)r. - k.6 akt osobowych). Na podstawie umowy z dnia (...) ubezpieczonemu powierzono dodatkowe czynności spedycyjne (umowa zlecenia z dn. (...)r. - k.11 akt osobowych).Ubezpieczony zatrudniony został jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony marki S., (...), którymi przewoził materiały budowlane z magazynów na różne budowy prowadzone przez pracodawcę (zeznania świadków: W. B. k.16v-17, J. K. k.17). Na podstawie umowy z dnia (...) J. W. powierzono stanowisko operatora sprzętu ciężkiego na budowie w W. (k.12 akt osobowych). Ubezpieczony pracował wówczas jako operator dźwigu S. (...), który służył do załadunku i rozładunku materiałów budowlanych oraz jako operator koparki (zeznania świadków W. B. k.16v-17, J. K. k.17, zeznania ubezpieczonego k. 17v-18).

Z dniem (...) ubezpieczonemu powierzono ponownie obowiązki kierowcy samochodu ciężarowego (k.18 akt osobowych) na którym to stanowisku pracował do końca zatrudnienia. J. W. był zatrudniony w Zakładzie (...) w L. do dnia (...). (k.26 akt osobowych). Ubezpieczony pracując na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego marki S. i Z. oraz jako operator sprzętu ciężkiego: dźwigu S. (...) i koparki wykonywał swoją pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W aktach osobowych znajduje się uprawnienie nr (...) dla maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych wydane J. W.. Z dokumentu wynika, że przyznano uprawnienie klasy trzeciej żurawie samojezdne kołowe, rodzaj specjalności samojezdne i samochodowe, wielkość maszyn do 10 ton. Uprawnienie wydano 30 czerwca 1980r. (k.4-5 akt osobowych).

J. W. dnia (...)r. został przyjęty do pracy w Przedsiębiorstwie (...) w L. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego (umowa z (...)r. - akta osobowe). Ubezpieczony był kierowcą samochodów ciężarowych marki S., J. o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Ubezpieczony posiada prawo jazdy kategorii B, C, D, E. Z angaży znajdujących się w aktach osobowych wynika, że ubezpieczony pracował na stanowisku kierowcy Zakładu (...) (akta osobowe). Pracodawca zajmował się zakładaniem instalacji elektrycznych na budowach przemysłowych i ubezpieczy samochodem ciężarowym przywoził na budowy duże sprzęty i urządzenia tj. np. rozdzielnie, które były montowane w tych obiektach, jak również inne materiały służące do zakładania instalacji elektrycznych tj. korytka, kable i inne (zeznania świadków: R. M. k.17-17v, S. S. k.17v).

Od (...) ubezpieczony korzystał z urlopu bezpłatnego. J. W. był zatrudniony w (...) S.A. w L. w okresie od (...). w pełnym wymiarze na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego i wykonywał tą pracę stale.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność niesporna, oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę k.2 akt emerytalnych, zeznania ubezpieczonego k.18).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. W. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r. poz.1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w Przedsiębiorstwie (...) w L. i Przedsiębiorstwie (...) S.A. w L..

Do pracy w warunkach szczególnych Sąd zaliczył pracę w Przedsiębiorstwie (...) w L. w okresie od (...). (tj. 6 lat, 1 miesiąc i 12 dni) i Przedsiębiorstwie (...) w L. w okresie od (...). (tj. 8 lat, 11 miesięcy i 22 dni). Z akt osobowych i zeznań świadków wynika, że w wymienionych zakładach pracy ubezpieczony był kierowcą samochodów ciężarowych marki S. 29, 610, (...), a także operatorem ciężkiego sprzętu budowlanego. Wymienione samochody są bez wątpienia samochodami ciężarowymi o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Pracę tę ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze. Pracę operatora sprzętu ciężkiego ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze w okresie od (...). Z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w L. Sąd wyłączył okres od (...), w którym to okresie ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym. Daje to razem 15 lat, 1 miesiąc i 4 dni stażu pracy w warunkach szczególnych.

Nie ulega wątpliwości Sądowi, że czynności wykonywane przez ubezpieczonego, opisane w części poświęconej ustaleniom faktycznym, mieszczą się w zakresie prac kierowcy samochodów ciężarowych oraz prac maszynistów ciężkich maszyn budowlanych. Prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony oraz prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych zaliczane są do prac wykonywanych w warunkach szczególnych (wykaz A dział VIII, poz. 2 i wykaz A dział V, poz. 3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że J. W. przysługuje prawo do emerytury od (...), tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek o przyznanie emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.